

[Freddy Madsen.]

slag og samtidig peger på en række aktuelle foranstaltninger, der umiddelbart kunne sættes i værk.

Det drejer sig om, at den asociale moms på mad og medicin må væk, og vi må i øvrigt også her stille spørgsmålet, hvad regeringen agter at gøre, når den midlertidige momsnedsettelse udløber pr. 1. marts. Det er uomtvisteligt, at det kan få svære følger i form af en stigning i arbejdsløsheden, og jeg vil godt spørge finansministeren, hvilke overvejelser man har gjort sig i den anledning.

Boligbyggeriet må udvides gennem afskaffelse af byggemomsen og gennem finansiering af det sociale boligbyggeri via statslån til lav rente og parikurs. Der skal saneres en lang række brandfælder, og gamle ejendomme skal moderniseres og forbedres. Det er en samfundsopgave, der skal gennemføres sideløbende med bekæmpelsen af spekulation i jord og fast ejendom.

I den forbindelse vil jeg godt spørge finansministeren, om man har tænkt sig at gøre noget ved jordspekulationen i vores land. Der er ingen tivivl om, at der ude i befolkningen på nuværende tidspunkt er bred forståelse for, at det er et hovedonde, at der må gøres noget ved det. Men også her har man hidtil været dådlos.

Det gælder om at forhindre spekulationen i udlejningsbyggeri og i ejerlejligheder, men heller ikke her kan vi sige, at det bærer fremad. Vi ønsker værdistigningerne på jord og fast ejendom indefrosset, så renteniveauet ad den vej kan halveres. Det er på dette område, omkostningerne kan nedsættes, mens arbejdslønnen bør sættes op, da det er betaling for en fysisk produktion, for slid og slæb på vores arbejdspladser.

Vi ønsker at stække militarismens og stor kapitalens magt. Vi må sikre offentlig kontrol med udenrigshandelen, med kapitaltransaktioner, med storbanker, forsikringselskaber og koncerner efter de retningslinjer, som vi allerede har stillet forslag om i folketinget.

De offentlige investeringer må øges. Vi har netop set, at der er et akut behov for rensningsanlæg f. eks. i Middelfart og i Køge. Det gælder også andre steder. Der bør desuden bygges et arbejdsmiljølaboratorium til understøttelse af arbejdsmiljøloven. Der er behov for en Storebæltsbro, en tunnel-

bane i København og andre kollektive trafikmoderniseringer. I stedet for adgangsbe- grænsninger og nedskæringer af skole- og universitetsvæsenet må det udbygges. Der skal oprettes plejehjem, og der er behov for nybyggeri inden for åndssvageforsorgen.

I den forbindelse må understreges, at regeringens aftale af 17. september 1975 med de kommunale organisationer er helt utilfredsstillende. Vi finder det forkasteligt, at der lægges begrænsninger i kommunernes investeringsrammer, og at man fortsat opretholder næsten fuld selvfinansiering. Jeg vil godt spørge også i den forbindelse: agter man at hæve det låneloft, som man her har lagt for kommunerne?

Vi foreslog i sidste samling, at pensionsalderen skulle sænkes med 2 år, og vi har i denne samling foreslået, at pensionsydelse-erne øges med 10 pct. Der er opgaver nok at tage fat på. Der er rigeligt med muligheder for at udvide forbruget, øge investeringerne og dermed øge beskæftigelsen, men det kræver en kursændring. Det kræver først og fremmest, at socialdemokratiet og regeringen opgiver at lave rådne forlig til højre og i stedet bidrager til at mobilisere de folkelige kræfter til kamp for en ny politik. Desværre er der ikke noget tegn på, at regeringen har vilje til at forstå denne kendsgerning.

Hr. Erling Olsen talte om milepæle i regeringens politik. Ja, tvangsloven, boligforliget, nedskæringen af uddannelsesområder, indkøb af jagerfly og septemberforliget er milepælene på den vej, der demonstrerer socialdemokratiets vilje til at regere på kapitalens betingelser og har ført til, at højrekræfterne i tinget har langt større magt over tingene, end deres indflydelse i befolkningen begrunder. Indflydelse og styrke er nemlig ikke først og fremmest bestemt af de valgdage, der præges af reklametrommernes buldren. Der findes mange eksempler på, at aktive bevægelser i befolkningen kan være af væsentlig betydning. I den forbindelse bør det erindres, at den organiserede arbejderbevægelse udgør 1 million organiserede arbejdere. Hertil kommer dens talrige forbundsfæller blandt funktionærer, tjenestemænd, pædagoger, intellektuelle, uddannelsessøgende osv. Det udgør en vældig styrke, der kan bestemme samfundsudviklingen, hvis den er sig sin opgave bevidst.